

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสถานการณ์ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ อุดมการณ์ประชาธิปไตยตามแนวคิดการจัดระเบียบโลกใหม่ได้เป็นที่แพร่หลายไปในนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทย ซึ่งกระแสดังกล่าวก่อให้เกิดความตื่นตัวและมีการเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบมาอย่างต่อเนื่อง โดยประเทศที่มีการปกครองแบบอุดมการณ์ประชาธิปไตยทั้งหลายได้ให้ความสำคัญกับการปกครองตนเอง หรือการปกครองส่วนท้องถิ่น (Local government) เป็นอย่างมาก เพราะถือเป็นสัญลักษณ์อีกประการหนึ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย รูปแบบของการปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว เกิดจากการนำเอาหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) มาใช้ โดยรัฐบาลกลางจะมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการปกครอง และจัดกิจการต่างๆ ด้วยตนเอง ท้องถิ่นสามารถกำหนดวิสัยทัศน์ของท้องถิ่น โดยคนของท้องถิ่น และตามความประสงค์ของท้องถิ่นเอง สำหรับในประเทศที่พัฒนาแล้ว รัฐบาลกลางจะถือว่า การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการสร้างความเข้มแข็งของประเทศ เพราะทำให้มีนโยบายสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ และเป็นประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การปกครองส่วนท้องถิ่นยังเป็นการกระจายอำนาจการตัดสินใจ ช่วยลดข้อติดขัดของการดำเนินการรูปแบบเดิมซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่ส่วนกลาง ช่วยปรับปรุงและเร่งการดำเนินการของรัฐ รวมทั้งกระตุ้นให้ท้องถิ่นมีการริเริ่มดำเนินการใหม่ๆ ด้วย

อย่างไรก็ดี การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก อันได้แก่ กระแสการเปลี่ยนแปลงในด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานของภาครัฐ มีแนวโน้มที่จะมีความเข้มข้นและซับซ้อนมากขึ้น องค์กรของภาครัฐถูกท้าทายและตั้งคำถามเกี่ยวกับความชอบธรรมของการบริหารงานแบบเดิมเพิ่มมากขึ้น รัฐบาลของประเทศต่างๆ ทั่วโลก ได้นำเอากระแสแนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่างๆ เข้ามาริเริ่ม และดำเนินการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินของตนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนองค์กรภาครัฐให้มีขนาดที่เล็กลงพร้อมทั้งทบทวน

บทบาทภารกิจและหน้าที่ภาครัฐใหม่ มีการปรับปรุง และออกแบบกระบวนการบริหารราชการแผ่นดินให้มีความชัดเจน โปร่งใส สามารถตรวจสอบและวัดผลสำเร็จได้ ตลอดจนการให้ความสำคัญต่อความคุ้มค่าของทรัพยากร การตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ การเปิดกว้างเพื่อรับฟังความคิดเห็น และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วยเหตุตั้งกล่าว ประเทศไทยจึงต้องให้ความสำคัญและพิจารณาบทบาททวนวิธีการบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการสาธารณะตามความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ตลอดจนการทำให้สภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้สามารถแข่งขันในเวทีระดับโลกได้ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น จึงเป็นเรื่องหนึ่งที่ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกลไกของรัฐที่เข้มแข็งในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่ได้ตรงตามความจำเป็น และความต้องการของประชาชนอย่างตรงจุด สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ทันตามสถานการณ์ในระดับท้องถิ่น เพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลางในการปกครองประเทศ และสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครอง และการบริหารจัดการท้องถิ่นของตน (ชัชชาติพร ทองปั้น, 2551 : 1-2)

ประเทศไทยมีการจัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ ราชการส่วนกลาง หมายถึง หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายในการบริหารประเทศ ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค หมายถึง หน่วยงานของทางราชการที่ได้รับมอบอำนาจจากส่วนกลางให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ส่วนต่างๆ ของประเทศ และทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้อง ไม่ขัดต่อระเบียบกฎหมาย หรือฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ได้แก่ จังหวัด อำเภอ ราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง หน่วยงานที่รัฐบาลกระจายอำนาจให้คนในท้องถิ่นบริหารงานเพื่อแก้ไขปัญหา พัฒนา และให้บริการแก่คนในท้องถิ่นเอง เป็นการบริหารราชการตามหลักการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น มีความใกล้ชิดกับประชาชน และมีผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน บทบาทหน้าที่ที่สำคัญ คือ บำบัดทุกข์ บำรุงสุข สร้างความอยู่ดีกินดีแก่ประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่นนั้นๆ อยู่ในการกำกับดูแลของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ปัจจุบันมี 5 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา อนึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ก็ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมากขึ้น โดยกำหนดบทบัญญัติว่าด้วยการปกครองท้องถิ่นไว้ในหมวด 14 ซึ่งการตระหนักถึง

ความสำคัญดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงศักยภาพการบริหารประเทศ เพราะการกระจายอำนาจการบริหารสู่ท้องถิ่นเปรียบเสมือนการกระจายอำนาจสู่ประชาชน (โกวิท พวงงาม. 2550 : 17-18)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบล่าสุด และเป็นองค์กรระดับรากหญ้าใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสำคัญทางการเมือง เพราะถือว่าเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตย และมีความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งยึดหลักว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนจะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้ มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งใน ด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (2537 : 11-35) มาตรา 67 อนุมาตรา 1 ถึงอนุมาตรา 9 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ 1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก 2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ 4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ 7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น 9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

องค์การบริหารส่วนตำบล โพนสวรรค์ อำเภอ โพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจและหน้าที่ในการตัดสินใจในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล และอำนาจหน้าที่ต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนด แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 11 หมู่บ้าน ด้านการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น และแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้วางนโยบายในการพัฒนาภายใต้วิสัยทัศน์ “ชุมชนน่าอยู่ วัฒนธรรมท้องถิ่น การคมนาคมสะดวก ควบคู่เศรษฐกิจพอเพียง” และกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทาง การดำเนินการ เพื่อบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ดังกล่าว ไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2553-2557) ขององค์การบริหารส่วนตำบล โพนสวรรค์ อำเภอ โพนสวรรค์

จังหวัดนครพนม ออกเป็น 7 ยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้ 1) ยุทธศาสตร์ประชาชนอยู่ดีมีสุข 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตร 4) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) 5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว 6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 7) ยุทธศาสตร์การพัฒนาบ้านเมื่อน่าอยู่ (องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์, 2552 : 19-37)

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม ที่ผ่านมาได้มีปัญหาข้อร้องเรียนร้องทุกข์ เกี่ยวกับการให้แก้ไขปัญหาต่างๆ ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านอื่นๆ มาเป็นลำดับ เช่น ความต้องการเกี่ยวกับการก่อสร้างถนนคอนกรีต การปรับปรุงถนนลูกรัง การขุดลอกลำห้วย การจัดเก็บขยะมูลฝอย และการกำจัดสิ่งปฏิกูล รวมถึงความต้องการงบประมาณสนับสนุนส่งเสริมอาชีพ และการประกันราคาสินค้าทางการเกษตร เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้อาจทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์ได้ เพราะเป็นหน้าที่ที่จะต้องทำตามกฎหมายกำหนดตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ตามมาตรา 67 แต่เนื่องจากที่ผ่านมา ยังไม่มีข้อมูลในเชิงเกี่ยวกับการประเมินว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม ว่ามีการดำเนินงานอยู่ในระดับใด จึงอาจทำให้ขาดแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ รวมถึงการที่จะจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานให้ดีที่สุด (องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์, 2553 ข : 12-15)

เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ซึ่งทำให้ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม มีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม ที่มีต่อการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนภายในตำบลในด้านต่างๆ ว่าสามารถพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในตำบลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้ตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจเพียงใด ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์ให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม ซึ่งเป็นการดำเนินงานตามหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 67 อนุมาตรา 1 ถึงอนุมาตรา 9 การวิจัยครั้งนี้ นำมาศึกษาเพียง 8 อนุมาตรา เนื่องจากอนุมาตรา 9 เป็นการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควรมิใช่เป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำ ดังนั้นจึงมีเนื้อหาในการศึกษาดังนี้

1.1 ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก

1.2 ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้ง

กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

- 1.3 ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- 1.4 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 1.5 ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 1.6 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 1.7 ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

- 1.8 ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร (Population) ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่อยู่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม 11 หมู่บ้าน จำนวน 5,265 คน (สำนักทะเบียนราษฎรอำเภอโพนสวรรค์. 2554 : 7-9)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่อยู่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม 11 หมู่บ้าน จำนวน 372 คน ซึ่งได้จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของยามานะ (Yamane. 1973 : 727)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ เดือนมกราคม พ.ศ. 2555

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม ที่ประกอบด้วย 11 หมู่บ้าน ได้แก่ 1) บ้านเสาเล้าใหญ่ 2) บ้านเสาเล้าน้อย 3) บ้านโคกก่อ 4) บ้านหนองสะโน 5) บ้านหนองนางเลิง 6) บ้านท่าเรือ 7) บ้านเสาเล้าเหนือ 8) บ้านโพธิ์ศรี 9) บ้านเสาเล้าหู่ 10) บ้านโพธิ์ทอง 11) บ้านหนองนางเลิง

5. ขอบเขตด้านตัวแปร

5.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) คือ ข้อมูลทั่วไปของประชาชน ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

5.1.1 เพศ

5.1.2 อายุ

5.1.3 อาชีพ

5.1.4 หมู่บ้านที่อาศัยอยู่

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โพนสวรรค์ อำเภอ โพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม ตามหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 67 อนุมาตรา 1 ถึงอนุมาตรา 8 จำนวน 8 ด้าน ดังนี้

5.2.1 ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก

5.2.2 ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

5.2.3 ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

5.2.4 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5.2.5 ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

5.2.6 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

5.2.7 ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.2.8 ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึงทัศนคติ หรือความรู้สึกนึกคิดของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โพนสวรรค์ อำเภอ โพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล โพนสวรรค์ อำเภอ โพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล โพนสวรรค์ อำเภอ โพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม

การดำเนินงาน หมายถึง การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โพนสวรรค์ อำเภอ โพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม ตามหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 67 อนุมาตรา 1 ถึงอนุมาตรา 8 จำนวน 8 ด้าน โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการก่อสร้างถนนลูกรัง ก่อสร้างถนนคอนกรีต รวมทั้งมีการซ่อมแซมถนนลูกรัง ซ่อมแซมถนนคอนกรีต
2. ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีที่ทิ้งขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล มีถังขยะในทุกหมู่บ้าน การทำความสะอาดถนน เช่น มีการตัดกิ่งไม้ ตัดหญ้า และวัชพืชสองข้างถนน เป็นต้น กิจกรรมการรณรงค์รักษาความสะอาด การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการทิ้งขยะให้ถูกวิธี เช่น การคัดแยกขยะ การใช้ประโยชน์จากขยะ เป็นต้น
3. ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า การฉีดพ่นหมอกควันสารเคมีกำจัดยุงลาย การแจกจ่ายทรายอะเบทกำจัดลูกน้ำยุงลาย การประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้านเพื่อแจ้งข่าวสารโรคติดต่อ การอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อ เป็นต้น
4. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีเจ้าหน้าที่ เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย รถบริการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง ศูนย์รับแจ้งเหตุเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่

ผู้ประสบภัย ให้ความช่วยเหลือประชาชนเมื่อประสบภัย เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม พายุ ไฟไหม้ การอบรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับตัวแทนชุมชน เป็นต้น

5. ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตตำบล การส่งเสริมการปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางศาสนา การอบรมจริยธรรมคุณธรรม ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน กิจกรรมทางด้านศาสนาในวันสำคัญต่างๆ เป็นต้น

6. ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ การแข่งขัน กีฬาสำหรับเด็กและเยาวชน การช่วยเหลือสงเคราะห์คนพิการ การส่งเสริมอาชีพให้กับกลุ่มสตรี การจัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชน เป็นต้น

7. ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลให้มีการณรงค์ให้อนุรักษ์ป่าไม้และแหล่งน้ำธรรมชาติ มีกิจกรรมปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันแม่แห่งชาติ วันพ่อแห่งชาติ การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ไม่ให้บุกรุกที่ป่าสาธารณะประโยชน์ การจัดทำแนวกันไฟบริเวณป่าสาธารณะประโยชน์ การจัดทำแนวเขตป่าสาธารณะประโยชน์ไว้อย่างชัดเจน เป็นต้น

8. ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลให้มีงานประเพณีนมัสการพระธาตุจำปา งานประเพณีลอยกระทง การส่งเสริมประเพณีวันเข้าพรรษา การส่งเสริมประเพณีพิธีเลี้ยงปู่ตา การส่งเสริมประเพณีการแข่งขันสวดสรภัญญะ การจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อสนเทศที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้สามารถนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไขการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป